

CARME BALMAS, OBRA PICTÒRICA

FRANCESC FONTBONA
(Pròleg)

BEGOÑA SÁNCHEZ
VILLAGRASA
(Documentació)

Carme Balmas és avui, sens dubte, una artista poc coneguda, per bé que la seva obra bé mereixeria un lloc destacat en la història de l'art de la primera meitat del segle XX. Cal buscar la causa d'aquesta escassa projecció en el fet que ella es va voler mantenir al marge dels corrents dominants del moment, eludint adscriure's a cap grup, per ocupar-se de la família i pintar sense la pressió d'arribar a un públic.

És evident que cap autor no es pot desvincular mai de les seves circumstàncies biogràfiques, però particularment en aquest cas ella ens transmet, a través de les seves pintures, l'estret lligam que sentia per allò que més estimava: la família, els amics, la natura, la casa de Sant Climent de Llobregat... És per aquest motiu que, als seus retrats, el domini del traç, de la tècnica i del color, perfectament assumits gràcies a un sòlid aprenentatge acadèmic, passen a un segon terme enfront de la força que hi adquireix l'aspecte psicològic, que és el resultat d'una relació molt íntima entre l'artista i el personatge retratat.

CAL DESTACAR

- És el primera monografia sobre l'obra d'aquesta pintora barcelonina, que mostra una especial habilitat en el retrat i el paisatge.
- Inclou la traducció dels textos al castellà i a l'anglès.

9 788483 306758

Col·lecció: Viena Art, 12
Pàgines: 240
Format: 22 x 27 cm
Impressió: més de 200 obres en color
Enquadernació: rústica amb solapes
PVP: 40 €
Preu sense iva: 38,46 €

Carme Balmas i Guitart (Barcelona, 1894 – 1978) es va formar a Llotja i durant algun temps es va rumiar la possibilitat d'anar a París a estudiar, per bé que finalment ho descartà. Va treballar com a il·lustradora de moda, però, en comprometre's amb el seu marit, Joan Altisent, compositor i professor de música, així com director de l'Orfeó Barcelonès, va decidir dedicar-se de ple a la família. De tota manera, va exposar en diverses ocasions (Galeries Laietanes, 1917 i 1935, i Sala Parés, 1919) i va obtenir crítiques molt elogioses. Al llarg de la seva vida mai no va deixar de pintar, si més no fins que la vista li ho va permetre, per bé que molt sovint les seves pintures van quedar a casa o les va regalar a familiars, amics i coneguts, raó per la qual la seva obra no ha estat fins ara objecte de l'estudi que es mereix per part dels historiadors de l'art i els cercles artístics.